

Azərbaycan tarix yazır: yolumuz Qarabağdır

Azərbaycan Prezidenti və Azərbaycan Ordusu 30 ilə yaxın davam edən status-kvonu 10 gündə dəyişdi

... 30 il əvvəl Qarabağdan bələkdə gəlmiş körpə oğlanlar bu gün Qarabağa əldə silah, müzəffər Ordunun xilaskar əsgəri kimi qaçırdı.

... Bir ana 30 ildir yanında gəzirdiyi boğçasını açır, tiftroyon barmaqları ilə oradan bir açar çıxarıb oğlanlarına uzadır: Qarabağdakı evimizin açarıdır. Gedin, qapımızı açın.

... Kişilər ağlamaz deyirlər. Mənim yaxından tanıdığım 70 yaşlı məcburi köçkün Adil müəllim ömründə iki dəfə ağlayıb: 27 il əvvəl Cəbrayıldakı evini qoyub gələndə və 27 il sonra doğma yurdundan azad edilməsi xəbərini eşidəndə. Biri kədərdən doğan göz yaşları idi, o biri sevincdən doğan göz yaşlarıdır.

Aşağıdakı qeydlər bu duyğusal həyat epizodlarının, Prezident İlham Əliyevin bir neçə gün əvvəl xalqa növbəti tarixi müəddətində, "Əl-Cəzirə", "Euronews", "CNN International", "Sky Nyus", "Əl-Ərabiya", "TRT Haber", "CNN Türk", "Haber Global", "Rossiya-1", Rusiyanın "Perviy kanal" və digər telekanalların müxbirlərinin suallarına məntiqli, tutarlı arqumentlərə əsaslanan cavablarının və xalqın üreyindən xəbər verən bəyanatlarının təsiri altında yazılıb. Yəqin, oxucu bəzən emosiyaya qapılacağına da başa düşər və bunu bağışlayar.

Sentyabrın 27-dən, təcavüzkar Ermənistanın Azərbaycanca qarşı növbəti hərbi təcavüzü və Ordumuzun sürətli əks-hücuma keçməsi barədə xəbərlərin gəldiyi ilk gündən əlim klaviatüraya uzanır, içimdə yığılıb qalmış fikir və düşüncələr, şahidi olduğum hadisələri paylaşmaq ehtiyacı duyuram. Qüdrətli ordumuzun bu gündəlik qazandığı uğurlara əsasən hadisələrin inkişafının ehtimal edilən ssenarilərini proqnozlaşdırmaq bizim peşəsinin xüsusiyyətindən irəli gəlir. Amma mən bunları bir kenara qoyub oxuculara, ilk növbədə, qəlbimdə aşib-daşan sevinc və qürur hissələrini, emosiyalarını çatdırmaq istərdim.

Bütün həyatını jurnalist peşəsinə həsr etmiş bir insan kimi, bəlkə də ilk dəfədir qeyri-adi vəziyyətlə üzlənməyə: kompüterin qabağına keçib baş verənlər barədə düşüncələrimi yazmağa başlayandan bir-iki saat sonra əl saxlamalı oluram. Hadisələr o qədər sürətlə dəyişir, cəbhədən o qədər qaynar xəbərlər alır, Telegram kanallarının səsləri o qədər çox eşidilir ki, monitordakı sətirlər, bütöv abzaslar bir-iki saatdan sonra "köhnə" və hər şeyi təzədən başlamaq lazım gəlir. Bu, qırx beş illik jurnalist təcrübəmdə bəlkə də heç vaxt qarşılaşmadığım fenomenidir.

Qeyri-adi günlər yaşayıq. Azərbaycan xalqı öz Prezidentinin rəhbərliyi, rəşadətli Ordusunun iştirakı ilə şanlı tarix yazmaqdadır. Bu günlərin hər saati, hər dəqiqəsi bir dastandır.

Prezidentimiz, Silahlı Qüvvələrin Ali Baş Komandanı İlham Əliyev münasibətinin sülh yolu ilə həlləndən başqa yoxdur dəyərlərin cavabını verdi: Var başqa yol, - dedi və dediyini etdi. Uzun illərdən status-kvonun qəbulədiməzliyini dəyənlərə, amma heç bir iş görməyib işğalçının başına siqal çəkənlərə göstərdi ki, məsələni necə həll etmək olar. Ali Baş Komandanın əmri ilə döyüşə atılan müzəffər Ordumuz 30 ilə yaxın davam edən status-kvonu 10 günün içində dəyişdi. İndi ne status-kvo var, ne də təmas xətti. Bunu xalqımızın iradəsi ilə Ali Baş Komandan, Azərbaycan Ordusu döyüş meydanında etdi.

Əks-hücum əməliyyatlarının başladığı ilk gündən "atəşi dayandırın, danışıqlara başlayın" deyən supergüclərin, fəvqəldüvərlərin aramsız təzyiqlərini mərd-mərdənə sinə gərən Prezidentimiz nəyi necə və nə vaxt etmək lazım gəldiyini bilir. Bu, Qarabağ uğrunda döyüşlərin gedişində bir daha təsdiqləndi. Ali Baş Komandan İlham Əliyev təkbaşına bir ordunun işini gördü: həm savaş meydanında, həm diplomatiya və siyasi platformalarda. Bir vaxt "Qarabağ Ermənistanıdır" deyən, Şuşada edəcəksənə rəqs edərək acıq verən, bizi təhqir edən paşinyanlara öz yerini göstərdi. Paşinyanı - bu riyakar, avanürist, siyasətdən uzaq küçə adamını rəzil duruma saldı. Onu yalvarmağa məcbur etdi: İndi çıxıb desin, "Qarabağ Ermənistanıdır, görək necə deyir".

Sorosun pulları ilə hakimiyyətə yiyələnən Paşinyan erməni xalqını da özü kimi rəzil etdi, yerə vurdu, alçaldı. İlham Heydər oğlu öz qətiyyəti, cəsəretli və müdrik qərarları ilə dünyanın gözündə bir daha yüksəldi, özü ilə bərabər xalqımızın şərəfini, ləyaqətini də göylərə qaldırdı.

Milli maraqlarımızın müdafiəsində sonadək dayanacaq Prezidentimizin olması bizim böyük xoşbəxtliyimizdir, Qarabağın xilasının qarantıdır. Xalqımız öz Prezidentinə inanır. Bu inama arxalanan, nəyi necə və nə vaxt etmək lazım gəldiyini yaxşı bilən İlham Əliyev Ermənistanın son şans verdi və sözünü dedi: Çıxın bizim torpaqlardan, çıxın, öhdəlik götürün, danışıqların formatına qaydın. Biz nə desək o olacaq və onlara şans veririk ki, torpaqlarımızdan sülh yolu ilə çıxsinlər, rədd olub getsinlər. Biz ne yolla olursa-olsun, bu torpaqlara qayıdacağıq, ərazi bütövlüyümüzü bərpa edəcəyik.

Son hadisələr düşməne də, bütün dünyaya da göstərdi ki, bu şərəfli, na-

muslu xalqın heysiyyəti ilə oynamaq, onu təhqir etmək olmaz. Azərbaycanın Prezidenti, Azərbaycan xalqı bunu paşinyanlara bağışlaya bilməzdi və bağışlamadı.

Bu gün öz Liderinin ətrafında yumruq kimi birləşən, misli görünməmiş həmrəylik nümayiş etdirən Azərbaycan xalqı doğma torpağı uğrunda ölüm-dirim savaşına qalxıb. Bu tələyüklü məqamda 10 milyon qəlb bir ürək kimi vurur. Bu, sözün əsl mənasında, Vətən müharibəsidir. Azərbaycan əsgəri öz canı-qanı bahasına düşməni Vətən torpaqlarından qovub çıxarır. Düşməni mermisinin evini başına uçurduğu Ana, oğlu şəhid olmuş Ana başını dik tutaraq deyir: Təki Vətən yaşasın!

Adi hallarda sağlamlıq düşüncəli heç bir insan müharibə istəməzdi. Lakin sülhsevər Azərbaycan xalqı bu müharibəyə işğalçılıq siyasətindən əl çəkməyən Ermənistan rəhbərliyi, beynəlxalq daşnak ideoloji mərkəzləri tərəfindən zorla cəlb olunub, buna məcbur edilib. Bizə buna dünyanın biganəliyi, beynəlxalq təşkilatların, Minsk qrupu əldənirən vasitəçilərin ötür-ötür oyunu vadar edib. Otuz ildir ki, təcavüzkarla təcavüzə məruz qalan eyni tutulur, dünya 30 ildir ki, bu ədalətsizliyi, yurdu yağmalanmış bir milyon azərbaycanlının ağı-acısını soyuqcanlıqla seyr edir. "Bəsdir, yetər" deyib ayağa qalxan xalqın bu savaşı tarixi ədalətin bərpasına yönəlmiş döyüşüdür, beynəlxalq hüququna ona verdiyi haqqdır.

Prezidentimiz beynəlxalq kürsülərdən, BMT tribunasından dönə-dönə bəyan etdi ki, işğala son qoymaq, təcavüzkarı buna məcbur etmək lazımdır. Münasibətin nizamlanmasına vasitəçilik edən Minsk qrupu fəaliyyət göstərdiyi ötən 26 ildə bir addım atdı? Atmadı. Yığışdılar, danışıqlar və dağılışdılar. BMT Təhlükəsizlik Şurasının 27 il əvvəl qəbul etdiyi dörd qətnəmə bu gün də kağız üzərində qalır. Ermənistanın siyasəti rəhbərliyinə küçədən gəlmiş birisi "Qarabağ Ermənistanıdır və nöqtə" deyərkən danışıqlar prosesinin üstündən xətt çəkdi.

Qudurğan düşməne "Qarabağ Azərbaycanıdır və nida işarəsi" sözləri ilə cavab verən Prezidentimiz dünyaya səsləndi: Siz qarışmayın, öz taleyimizi özümüz həll edirik.

"Azərbaycan Dağlıq Qarabağı fəth etmək istəyir" - görün bunu kimi deyir: münasibətin nizamlanması üçün vasitəçilik mandatı verilmiş Minsk qrupunun üç həmsədrindən biri olan Fransanın dövlət başçısı. Görünür, Makron ya tarixdən bixəbərdir, ya da Fransadakı erməni lobbisinin çaldığı havaya oynayıb. Prezidentimiz ona da öz kəskin cavabını verdi, bu ecaib sözüne görə Azərbaycan üzr istəməyə çağırdı. Makron kimləri təhqir edib. Müharibə Ermənistanında yox, Azərbaycan torpağında gedir. Yeri gəlmişkən, Rusiya Prezidenti müsahibələrinin birində bunu xüsusi vurğuladı: müharibə Ermənistanında getmir.

Bu iki fərqli yanaşma fonunda üçüncü ölkələrdən olan, öz beyinlərini işlətmək əvəzinə ermənilərin uyurduğu "Azərbaycan təcavüzü" barədə tezişi tez-tez təkrarlayan boşboğazlardan soruşmaq lazımdır: "Azərbaycanın Qarabağa təcavüzü" barədə danışmaq "Fransanın Marsele qarşı təcavüzü", yaxud "Almaniyanın Bavariyaya hücumu" barədə cəfəngiyatə bənzərmirmi?!

Münasibə, müharibə və dünyanın bu müxtəlif düşüncələrdən sonra bilavasitə bağlı olduğum sahəyə qayıtmaq istərdim. Mənim üçün istinad nöqtəsi Azərbaycan Prezidentinin CNN-Türk telekanalına müsahibəsində səsləndirdiyi fikirlər oldu. Dövlətimizin başçısı uzun illərdir Azərbaycanca qarşı aparılan qara təbliğatdan danışıdı və bunun səbəblərini açıqladı. Xüsusən biz media işçiləri bunun bilavasitə şahidiyik. Aramsız qarayaxmalara, şər və böhtanlara tutarlı cavab veririk. Azərbaycan realitələrindən, Qarabağ, Xocalı həqiqətlərindən

bəhs edən materialları əməkdaşlıq etdiyimiz dünya KİV-lərində bütün mümkün vasitələrlə yaymağa çalışırıq.

İndi, son hadisələr başlayan vaxtdan qara təbliğatın yeni dalğası baş qaldırıb. Bəzi ölkələrin bu işdə marağı olan dairələri, media orqanları Azərbaycanın imicini ləkələmək üçün olmaları yalanlar uydurur, informasiya məkanında münasibə ilə bağlı yanlış rəy formalaşdırmağa aramsız cəhdlər edirlər. Prezidentin qeyd etdiyi kimi, bizə ünvanlanan bu ittihamlarla təkbaşına mübarizə apararaq müəyyən uğurlar əldə etmişik. Ancaq bizim də imkanlarımız məhduddur. Bir çox hallarda bizim səsimiz eşidilmir. Beynəlxalq media qurumları daha çox Ermənistanın tərəfini tutur, münasibə ilə bağlı yalan məlumatlar yayırlar. Yaxşı ki, bu çətin gündə qarşıda Türkiyə, eləcə də onun bütün KİV-ləri bizim yanımızdadır, səslərini bizim səsimizə qatararaq dünyaya Azərbaycanın ədalətli mübarizəsi ilə bağlı həqiqətləri çatdırırlar.

Bu gün bir sıra KİV-lər Paşinyanın hərbi əməliyyatlarda guya Türkiyə F-16-larının, türk hərbiçilərinin iştirakı barədə yalanlarını tirajlayır. Azərbaycan və Türkiyə qarşada ölkə, üstəlik yaxın qonşulardır. Ulu Öndərimiz bu qarşılıqlı bir neçə sözle belə ifadə edib: "Bir millət, iki dövlət". Türkiyənin belə ağır gündə bizə dəstək verməsi tamamilə təbii və başa düşüləndir. Amma o da təkiqlənməz həqiqətdir ki, biz öz torpaqlarımızı özümüz azad edirik. Azərbaycan Ordusu düşməne istənilən cavabı verməyə qadirdir və verir.

Ermənistanla gəlincə, ona hər cür dəstək verən, silah ötürən çoxdur. Bu gün hamıdan artıq canfəşanlıq edən Fransanı götürək. Belkə ermənilər və fransızlar da "bir millət, iki dövlətdir", bəlkə qonşudurlar? Parislə İrəvan bir-birindən 4500 kilometr aralıdadır, avtomobilə azı 50 saatlıq yoldur. Türkiyədən isə Azərbaycana əl uzatmaq çətin.

Bizim yaxınlığımız, türk qardaşlarımızın "Azərbaycan tək deyil" deməsi Ermənistanı həm qıvcıqlandırır, həm də qorxuya salır. Türkiyə ordusu bu gün NATO-nun ən güclü iki ordusundan biridir. Türkiyə modern silahlar istehsal edir. Biz Türkiyədən də, başqa ölkələrdən də silahı pulla alırıq. İşğalçı Ermənistan isə silahı pulsuz verir. İqtisadiyyatı çökmüş, dilənçi vəziyyətinə düşmüş Ermənistanın silah almağa pulumu var? Prezidentimiz müsahibələrindən birində bu məqamı vurğulayaraq dedi: Bahalı silahlar Ermənistanla pulsuz verilməsəydi, bu münasibə çoxdan çözüldürdü.

Bu gün cəbhə xətti şərti təmindir. Bu gün bütün Azərbaycan cəbhədir - bütün oğlu-qızı, cavanı-yaşlısı ilə. Hərə öz səhsində Vətən üçün, böyük Qələbəyəsinə namına var qüvvə ilə çalışır. Bu tələyüklü

üçün son dərəcə gərgin iş aparır, maksimum səylər göstərir. Bu, uzun söhbət mövzusu olduğundan iki məqamı xatırlatmaq kifayətlənməyə məcburam.

Ki-Uest, 2001-ci il 3 aprel. Minsk qrupu həmsədrlərinin vasitəçiliyi və dövlət katibi Kolin Panuelin iştirakı ilə Azərbaycan və Ermənistan prezidentləri tam yeni formatda danışıqlar apardılar. Ulu Öndərimiz bu görüşdə tarixi bəyanatla çıxış etdi, münasibətin tənzimlənməsinə mane olan səbəbləri göstərdi, Dağlıq Qarabağ həqiqətlərini çatdırdı, həll yollarına dair öz mülahizələrini söylədi. Bəyanatdan kiçik bir sitat götürmək yerinə düşər: "Bu gün dünyada bir dövlətin başqa bir dövlətin ərazisini işğal etməsi, orada etnik təmizləmə aparması kimi ikinci bir hala rast gəlmək mümkün deyil. Təəssüf ki, dünya birliyi bu faciəni sükutla seyr edir... Rusiyanın, ABŞ-in, Fransanın simasında ATƏT-in Minsk qrupunun rəhbərlərinə bəslədiyimiz ümidlər hələlik gözənilən nəticəni vermirdi."

Heydər Əliyevin bu sərt bəyanatı, qətiyyətli mövqeyi və haqlı iradə müəyyən canlanma yaradı.

Xatırlayıram, Ulu Öndər Ki-Uestdə Vaşinqtona yollandı. ABŞ Prezidenti Corc Buşun burada Azərbaycan Prezidenti Heydər Əliyev və Ermənistan prezidenti Robert Koçaryan arasında növbəti danışıqlar oldu. Üç saatdan çox davam edən danışıqlardan sonra hər üç prezident birgə mətbuat konfransı keçirdi. Təfərrüat varamadan onu deməklə kifayətlənərik ki, jurnalistlərin suallarını cavablandıran Fransa Prezidenti Dağlıq Qarabağ münasibətinin həlli istiqamətində mühüm irəliləyişin əsasını qoyduğunu vurğulayaraq belə dedi: "Həqiqətən ümidvar olduğumu bildirmək istərdim ki, bu münasibəti cari ilin sonunadək həll ediləcək və onun qarşılıqlı surətdə məqbul həlli tapılacaq".

Həqiqətən də Ki-Uest və Paris danışıqları böyük ümidlər yaratmışdı. 2001-ci ilin yazında münasibətin həllinə çox yaxınlaşmışdı. Lakin sonradan sanki hansısa gəzəgörməz əl çarxi başqa səmtə yönəlmişdi.

O vaxtdan əz qala 20 il keçir. Corc Buş getdi, Barak Obama gəldi, Obama getdi, Donald Tramp gəldi. Jak Şirək getdi, Nikola Sarkozi gəldi, Sarkozi getdi, Fransua Olland gəldi, Olland getdi Emmanuel Makron gəldi. Münasibəti isə həll olunmamış qaldı...

Prezident İlham Əliyevin də münasibəti danışıqlar yolu ilə həllinə göstərdiyi aramsız səylərin şahidiyik. Müəyyən mərhələdə həll yolu tapılmış kimi görünürdü. Məsələn, tərəflərin razılaşdığı Madrid prinsipləri işğal olunmuş Azərbaycan torpaqlarının mərhələli şəkildə qaytarılmasını nəzərdə tutur. Biz ümidlə bu prinsiplərin işə düşəcəyini gözləyirdik. Lakin Paşinyan gəldi və 30 il davam edən bütün danışıqları, eləcə də hər iki tərəf üçün məqbul olan Madrid prinsiplərinin üstündən xətt çəkərək dedi: biz Azərbaycana bir qarşıda torpaq qaytarılmayacağıq. Bunun ardınca Ermənistanın məlum hərbi təcavüzlərindən və Azərbaycanın silaha əl atmaqdan başqa yolu qalmadı.

Yəqin heç kəs mübahisə etməz ki, indi planetimizdə yaşayan bütün insanların şahid olduqları hadisələr həqiqətən tarixi əhəmiyyət daşıyır. Azərbaycanın lideri, Azərbaycan xalqı tarix yazmaqda davam edir - Prezidentimiz öz qətiyyəti, müdrik siyasəti və sərkərdəliyi, xalqımız möhtəşəm birliyi və qələbə əzmi, əsgərimiz öz qanı-canı və silahlı ilə yazır bu tarixi. Jurnalistlərimizin, reportyorlarımızın üzərinə isə bu həqiqət anlarını salnamələşdirmək borcu düşür.

Münasibətin həllini bu qədər uzatılırdı? Düşünürdülər ki, yaşlı nesil dünyadan köçəcək, onları əvəz edən, bu yerləri heç vaxt görməyən yeni nesil Qarabağı unudacaq, yaxud zaman Xocalı unuduracaq. Beləcə, hər şey öz-özünə sakitləşəcək. Əksinə, zaman onları bu düşüncələrində, hesablamalarında yanıqlıqları göstərdi.

Bu yerdə Çingiz Aytmatovun "Əsrə bərabər gücü" romanı yada düşür. Heç bir imperiya, heç bir işğalçı, yadelli qüvvə ne qədər ağlağələməz üsullarla əl-əla belə, xalqları maraqlandırdığına nail olmayıb. Yeni nesil Qarabağı görməyib, olsun, axı Vətən, torpaq sevgisi in-

sana gözle keçmir. Bu, qan yaddasıdır, tarixi yaddasıdır və onu heç bir vaxtla silmək olmaz. Qarabağı görməyən yeni nesil Qarabağı haminə ölüme getməyə hazırıdır və gedir. Qarabağ kəlməsi həttə məktəbyaşlı uşaqların dilinin əzbəridir.

Yuxarıda bəhs etdiyimiz 30 illik mənzərə qəflətən (əslində həm də gözənilən idi) dəyişdi. Özü də buna rəvac verən işğalçılar, status-kvonun dondurulmasında maraqlı olanların özləri oldu. Onlar hansısa başqa ölkələrdən "ev-eşiksiz qalmış yoxsul qohumlarını" gətirib Qarabağda məskunlaşdırmaq fikrinə düşdülər. Belə məlum oldu ki, vaxtilə qanuni sahibindən zorla aldıkları evi öz zövqlərinə uyğun təmir etmək, divanına "Bu mənzil bizimdir və nöqtə" sözləri yazılmış plakat asmaq istəyirlər. Bunun ardınca yeni müharibə bəyanatları səsləndirildi və Azərbaycana qarşı yeni hərbi təcavüzlər başladı...

Görünür, qanuni ev sahiblərinin səbirlərinin tükənməz olması barədə çoxillik xəbərdarlıqları söz olaraq qalmayacağına heç kəs gözləmədi. Səbri həqiqətən tükənən xalq "Bu ev bizimdir və nida işarəsi" deyərək, tarixi ədalət bərpa etmək üçün öz lideri başda olmaqla, hamılıqla mübarizəyə qalxdı. Görəsən, bu haqlı savaş işğalçının həvadarlarını niyə belə əndişələndirir?

Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyev bəyanat və çıxışlarında, yerli və xarici KİV-lərə çoxsaylı müsahibələrində sözünü açıq və qəti şəkildə deyir - BMT-yə də, ATƏT-ə də, Minsk qrupuna da, paşinyanlara da. Deyir ki, biz daha 30 il gözləyə bilmərik, işğalçılar torpaqlarımızdan çəkilib getməlidir.

Sentyabrın 27-də İlham Əliyevin xalqa müraciətindən sonra qəlbini inam, qürur və sevincə dolu on minlərlə insan əllərində bayraq, dillərində "Qarabağ" kəlməsi Bakı küçələrinə axıdı! Paytaxtda misli görünməmiş mənzərə yaşanırdı! Ali Baş Komandanından əmr alan Azərbaycan Ordusu üzərinə düşən missiyanı və döyüş tapşırığını layiqincə icra etməyə başladı. Qısa müddətdə bir sıra torpaqlarımızda 30 ildən sonra üçrəngli bayrağımız yenidən dalğalanmağa başladı: Cəbrayıl şəhərində, Hadrut qəsəbəsində, Suqovuşanda, Talış kəndində və digər kəndlərimizdə. Bir cəbrayılı kimi mənəndən ötrü bu, həm də şəxsi xoşbəxtlikdir, buna görə də Ali Baş Komandanı, xilaskar Ordumuza, cəsür Azərbaycan əsgərinə minnətdəyəm!

Yazımın əvvəlində dediyim kimi, otuz il əvvəl öz analarının qucağında, baba-nənələrinin çiyinlərində qarlı aşınımlardan, six meşələrdən keçərək gəlmiş körpə bu gün əcdadlarının torpaqlarına tanklar üzərində qayıdırlar. Biz xoşbəxt ki, bu Zəfər yürüşünün canlı şahidləriyik.

Müharibənin öz qanunları var. Ordu ordu ilə savaşar, əsgər əsgər ilə döyüşür - üz-üzə, mərd-mərdənə. Kim güclüdürsə, o da qalib gələr. Döyüş meydanında məğlub olan Ermənistan bu qanunlara da pozur, müharibə cinayətləri törədərək, şəhər və kəndlərimizi, dinc əhaliyə atəşə tutur. Düşmənin xain hücumları nəticəsində çox sayda mülki şəxs, o cümlədən uşaqlar, qadınlar həlak olub və yaralanıb, evlər, çoxmənzilli yaşayış binaları, obyektlər dağılıb.

Oktyabrın 11-də atəşəks razılaşmasının hələ müəkkəbi qurumamış döyüş əməliyyatları zonasından 80 kilometr aralıda yerləşən, ərazisində heç bir hərbi obyekt olmayan Gəncəyə - Azərbaycanın ikinci böyük şəhərinə ballistik rakət zərbəsi endirildi. Beşi qadın olmaqla, 10 nəfər dinc sakin həlak oldu. Həmçinin 10-u qadın, 9-u azyaşlı olmaqla 34 nəfər yaralandı. Ermənistanın bu ağır cinayətinə beynəlxalq birliyin, xüsusən Minsk qrupu həmsədrlərinin sessiz qalması ikili standartların, özge dərdinə, başqasının faciəsinə laqeydliyinin daha bir təəssüf doğuran təzahürdür.

Düşmənin bu təcavüzlər, xain hücumları xalqımızın iradəsini qıra bilmir və bilməyəcək. Əsrlər boyu başı min-bir müsibət çəkmiş, tarixə bir çox şanlı səhifələr yazmış Azərbaycan xalqının bu gün bir arzusu var - düşməni tapdağı altındakı torpaqlarını azad etmək.

Qeydlərimi Azərbaycan Respublikasının Birinci vitse-prezidenti Mehriban xanım Əliyevanın hər bir azərbaycanlının qəlbində əks-səda verən duyğusal sözləri, duaları ilə tamamlamaq istərdim: Ulu Tanrı Azərbaycan xalqına onun müqəddəs mübarizəsində yar olsun! Qoy Uca Tanrı hər bir azərbaycanlıya müqəddəs Qarabağ torpağını öpməyi nəsihət etsin!

Qarabağ Azərbaycandır!

Aslan ASLANOV, AZƏRTAC-ın İdarə Heyətinin sədri, OANA-nın vitse-prezidenti.